

Warsztaty rękodzieła - Koronka klockowa

Data publikacji: 27.04.2006 0:00

28 - 30. 04. 2006 KORONKA KLOCKOWA; prowadząca: Angela i Zuzanna Czintelove (Rożniava, Słowacja); obowiązuje zgłoszenia; pracownia tkacka Zamku Sztuki.

Śląski Zamek Sztuki i Przedsiębiorczości zaprasza do uczestnictwa w warsztatach koronki klockowej, które odbędą się w dniach 28-30 kwietnia br. Zajęcia prowadzone będą w piątek 17.00-19.00, sobotę 10.00-19.00 i niedzielę 10.00-19.00 w pracowni tkackiej Zamku Sztuki.

Warsztaty poprowadzą koronczarki ze słowackiej Rożniawy Angela i Zuzanna Czintelove, udział w zajęciach jest odpłatny, 220 złotych za 20 godzin kursu. Zapisy prowadzi Gertruda Nawrat tel. 033/ 851 08 21 w.22, fax 033/ 851 08 21 w. 16 gnawrat@zamekcieszyn.pl lub w Informacji Turystycznej ŚZSziP ul. Zamkowa 3c, w godz. 9-17.00.

Wpłaty należy dokonać przelewem na konto: ING Bank Śląski o/Wodzisław Nr 53 1050 1403 1000 0022 8888 9161.

Koronka klockowa należy do najciekawszych i najtrudniejszych technik rękodzieła artystycznego. Wykonywana jest przez splatanie ze sobą nici lnianych lub bawełnianych nawiniętych na specjalne szpulki zwane klockami, a wzór na kalce przypina się do specjalnego wałka.

Krótką historią koronki klockowej

Geneza koronki klockowej sięga XV wieku, kiedy to równolegle we Włoszech (Mediolan, Wenecja, Bolonia, Ragusa) oraz Belgii (Brugia we Flandrii) zaczęła rozwijać się ta sztuka. Wkrótce koronki klockowe stały się popularne w całej Europie oraz przeniknęły do Ameryki Południowej i Australii.

Nazwy poszczególnych typów koronek wywodzą się od nazw miast lub regionów, które stopniowo wypracowały swój własny, charakterystyczny styl. Pod względem motywu przewodniego tła koronki klockowe dzielimy na: gipiurkowe (o ażurowej i delikatnej strukturze z przewagą kwiatów, listków, łańcuszków) np. Cluny, Brugia, Duchesse, Zakopiańskie, następnie tasiemkowe np. Bobowska oraz siateczkowe np. Torchon, Malines czy Beds.

Do Polski koronki klockowe przywędrowała w XVI w. dzięki królowej Bonie, a ich rozwój trwał aż do początku XIX w. - do czasu rozpowszechnienia się specjalistycznych maszyn. Ponowny rozkwit rękodzieła przypada na koniec XIX w., kiedy to kolejno zaczęły powstawać szkoły koronkarskie: w Zakopanem dzięki inicjatywie Heleny Modrzejewskiej, w Krakowie i Bobowej - regionie, który do dnia dzisiejszego stanowi centrum polskiego koronkarstwa.

W tekście wykorzystano informacje ze strony www.koronki.art.pl.

W przypadku niskiej frekwencji organizatorzy zastrzegają sobie prawo odwołania warsztatów.